

30 Grudnia (Szósty dzień Oktawy Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (Łk 2,36-40): Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy.

A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta - Nazaret. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

«Sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim»

Rev. D. Joaquim FLURIACH i Domínguez
(St. Esteve de P., Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Józef i Maryja właśnie są po spełnieniu rytuału ofiarowania swego pierworodnego, Jezusa, w Jerozolimskiej Świątyni. Maryja i Józef robią wszystko, by dokładnie wypełnić Prawo, bo wypełnienie tego, czego chce Bóg jest oznaką wierności i miłości do Boga.

Od czasu narodzenia swego syna – i Syna Bożego – Józef i Maryja doświadczają samych cudów; przybywają pasterze, królowie ze Wschodu, aniołowie... I nie chodzi tylko o nadzwyczajne wydarzenia zewnętrzne, ale również o wydarzenia o charakterze wewnętrznym, zachodzące w sercach osób, które miały jakąś styczność z tym Dzieckiem.

Dzisiaj pojawia się Anna, kobieta już w podeszłym wieku, wdowa, która w pewnym momencie swego życia podejmuje decyzję poświęcenia swego życia Panu, poprzez post i modlitwę. Nie popełniamy błędu mówiąc o tej kobiecie, że jest jedną z tych “panien roztropnych” z przypowieści Pana (cf. Mt 25, 1-13): zawsze wiernie czuwające nad tym wszystkim, co ich zdaniem jest wolą Boga. I rzecz jasna: kiedy nadchodzi moment, Pan zastaje ją w pełni gotową. Cały czas jaki poświęciła Panu, owo Dziecko odpłaca jej z naddatkiem. – Zapytajcie, zapytajcie Annę czy warto było tak bardzo pościć i tak bardzo się modlić, być tak szczodrym!

Tekst Ewangelii mówi, że «sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy» (Łk 2,38). Radość przekształca się w stanowczy apostołat: ona jest przyczyną i korzeniem. Pan jest bezmiernie szczodry wobec tych, którzy są szczodrzy względem Niego.

Jezus, Bóg Wcielony, żyje życiem rodzinnym w Nazaret, tak jak wszystkie rodziny: dorasta, pracuje, uczy się, modli, bawi się... "Święta powszedniości", błogosławiona rutyno codzienności, w której dorastają i rosną w siłę, niemal bezwiednie, dusze ludzi Boga! Jakżeż ważne są drobne rzeczy każdego dnia!

My?li na dzisiejsz? Ewangelii?

- «Przebudź się, człowiecze: dla ciebie Bóg stał się człowiekiem! "Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus". Dla ciebie, powtarzam, Bóg stał się człowiekiem.» (Święty Augustyn)
- «Anna jest "prorokinią", niewiastą mądrą i pobożną. Jej długie wdowieństwo poświęcone służbie Świątynii i oczekiwaniu na wyzwolenie Izraela zmierza do spotkania Dzieciątka Jezus.» (Benedykt XVI)
- «Wraz z Symeonem i Anną cały oczekujący Izrael wychodzi na spotkanie swego Zbawcy. Jezus zostaje uznany za tak bardzo oczekiwanego Mesjasza.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 529)